

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XII. évfolyam, 3652. szám

1956. november 22., csütörtök

4 oldal, 20 bant

A Szovjetunió békeakarátának történelmi dokumentuma

Jóleséssel állapította meg a világközvélemény, hogy a Szovjetunió kormányának politikája révén szüntelenül enyhült a nemzetközi feszültség. Annál nagyobb megdöbbenést keltett világszerte az újabb bombák dörmögése, a bombák áldozatainak halálhőrgése, amely újabb arra figyelmeztetett, hogy a háború hívei nem egykönnyen mondanak le az általuk egyedül üdvözítő „megoldásnak” hirdetett háborúról.

Egyiptom népe ellen indult ezután két nagyhatalom és a szovjetunióban álló kis állam ki nem provokált támadása. Am a világ népei ezután vártak, amely új reményt önt a béke vágyó szívébe, megcsillagította a láthatáron a béke együttes nagyszerű távlatait.

Nem vártak hiába a népek: ezután is a Szovjetunió kormányának öntötte szívébe a népek vágyait a leszerelés és a nemzetközi feszültség enyhítése érdekében tett nyilatkozatában.

Mint már eddig többször, a Szovjetunió ezúttal is konkrét javaslatokat tett mind a hadseregek létszámára, mind pedig a fegyverkezés végrehajtásának szakaszaira vonatkozóan. Ugyanakkor javasolja az atom- és hidrogénfegyverek gyártásának és felhasználásának betiltását. Ehhez első lépésként a nukleáris fegyverekkel való kísérletek beszüntetését tartja szükségesnek a szovjet kormány.

Javaslatokat tett a Szovjetunió kormányának a Németország területén állomásozó USA, szovjet, angol és francia csapatoknak egyharmadát való csökkentésére, még a most követező 1957. évben és még ugyanabban az esztendőben az USA-nak, Angliának és Franciaországnak a NATO-ban résztvevő országok területén levő fegyveres erőinek, a Szovjetunió fegyveres erőinek a varsói szerződés országainak állomásozó egységei létszámának csökkentésére.

A szovjet nyilatkozat ajánlja, hogy két év alatt szüntessék meg a más országok területén levő idegen katonai támaszpontokat, haditengerészeti és légi támaszpontokat.

Jóllehet a Szovjetunió többször is kifejtette álláspontját a légi fegyverkezésről vonatkozó amerikai tervvel kapcsolatban, tekintettel azonban arra, hogy a Szovjetunió kormányának minden lehető elkövet a leszerelésre vonatkozó megállapodás akadályainak elhárítása céljából, hajlandó megvizsgálni a légi fegyverkezés kérdését is. Ezek után, mint arra több nyugati lap is rámutat, a sor az Egyesült Államok kormányán van. Válaszra csak kétféle lehet: vagy hajlandó mutatkozik a Szovjetunió által felajánlott tárgyalások felvételére, vagy visszatartja a szovjet ajánlatot, ezzel azonban bebiz-

nyitná az egész világ előtt, hogy békés nyilatkozatainak nem egybekötött szövege, hanem a háború készüldéseit akarja lelejtetni.

Hatalmas lelkesedés és elismerés fogadta a világ minden részén a leszerelésre vonatkozó szovjet javaslatot. Ez kitűnik a különböző lapok hasábjából is. A Zsenminszibao például rámutat arra, hogy a Szovjetunió a béke fenntartása érdekében többször is engedményt tett a nyugati hatalmakkal folytatott tárgyalásai során.

Amíg azonban a Szovjetunió következetesen harcol a nemzetközi kérdések békés uton való megoldásáért, a fegyverkezés csökkentéséért és a nemzetközi együttműködés megvalósításáért, az imperialista tömörágalmakkal és hazugságokkal harcol a Szovjetunió békepolitikája ellen.

Még a francia polgári lapok is, amelyek igyekeznek „diplomáciai mesterkedések” és „propaganda fogások” minősíteni a szovjet nyilatkozatot, a tömeghangulatba való tekintettel kénytelenek olyan határozatlan kijelentéseket tenni, mint ahogy az „Aurore” teszi, amely szerint „meg kell vizsgálni ezt az okmányt.” Általában a francia polgári lapokat nyugtalanítja a szovjet nyilatkozat várható hatása. Ezért írja a Le Monde című lap, hogy „Az utóbbi 48 órában elhangzott valamennyi kezdeményezés között kétségtelenül a leszerelésre vonatkozó indítvány gyakorolja majd a legnagyobb hatást a közvéleményre.”

Mende, a Bundestag szabad-demokrata párti képviselője a szovjet nyilatkozatról beszélve, Nyugat-Németország közvéleményének ad hangot, amikor kijelenti, hogy „a légi ellenőrzésére és a Németországban állomásozó nyugati és szovjet haderők csökkentésére vonatkozó szovjet javaslatok nagy hatást jelentenek Németország újraegyesítése terén.”

Ez valóban így is van. Szükséges azonban, hogy a nyugati hatalmak is olyan őszintén öhajtsák Németország demokratikus újraegyesítését, az általános biztonság megteremtését, mint a Szovjetunió kormány.

Hazánk dolgozó népe a világ minden békésnépeivel együtt nagy lelkesedéssel köszönti a Szovjetunió kormányának a leszerelésre vonatkozó nyilatkozatát. Népeink szívében mélyen begyökerezett a béke vágya és e vágy teljesedésének közeledését látja a Szovjetunió javaslatában. Őszintén öhajtjuk, jöjjön létre a 4 nagyhatalom és India kormányfőinek találkozója. Találják meg újra azt a hangot, amely reményt önt a békére vágyó százmilliók szívébe. Ezen az uton nagyszerű vezet a Szovjetunió leszerelésre vonatkozó javaslata.

Az Oxigéngyárban

Az Oxigén-gyárban az utóbbi időben számos műszaki fejlesztést vezettek be, amelyekkel elősegítik a termelési feladatok teljesítését.

Igy az eddigi kétemeletes oxigén kompresszort három emeletessé alakították át. Ez szíj- és egyéb üzemanyagok megtakarítását eredményezi és ugyanakkor a munka termelékenységét körülbelül 4 százalékkal emelkedett. Olyan eljárást is bevezettek, amellyel meghosszabbodott a két fagyás közötti működési idő, s ez a gyártási folyamat 0,5 százalékos javulásához vezetett.

November első két hetében az oxigén-gyár globális tervét 3,8 százalékkal teljesítette, a munka termelékenysége ugyancsak ebben az időszakban 7 százalékkal emelkedett. Ehhez hozzájárultak Iugan Árpád, Gross József és Bota Nicolae munkások, akik rendszeresen teljesítették normájukat.

—O—

Megjelent az Utunk legújabb száma

A napokban jelent meg az Utunk XI. évfolyamának legújabb, 46. száma. A Román Népköztársaság Irószövetsége kolozsvári lapjának és számában Balázs Péter Októberi emlékezés címmel írt cikket szülőfalujával kapcsolatos emlékeiről. Mikó Ervin Egyszerű program című írása egy apró bányászlatu mai életéről szól hiteles képet. Igen érdekes a Min dolgoznak a váradi írók című cikk, amelyben a szerző Horváth Imre, Simon Magda, Gréda József, Tóth István és Számadó Ernő munkájáról számol be. Tóth István az Utunk és számában a XV. századbeli váradi humanista költészetéről ír tanulmányt és saját műfordításában közöl néhány mutatót az akkori latinnyelvű költészet termékeiből.

Az Utunk legújabb száma, közli még Márki Zoltán A szerb lány című elbeszélését, Marosi Péter Játék és ítélet című írását, Bodor Pál Műhelynapló-ját, Mircea Zaciu Nyaraló, valamint Kürti László Vall az anyám című karcolatát, Orsz Irén Kinek kell a vízfej? című írását, Jordaky Lajos cikkét Janovics Jenőről, a neves színházi szakemberről, valamint Ferenczy István elmékedését a megyesi rajoni múzeum kiadványáról.

Az író hivatása című kommentár neves német íróknak a magyarországi eseményekről adott véleményét tükrözi. Kiss Jenő, a neves költő, Amit rögtön el kell mondani címmel az aradi szarmazású Korda Istvánnak most megjelent A nagy ut című ifjúsági regényéről ír a meleg elismerés hangján, Oláh Tibor pedig Ion Slavici-nak, a híres román íróknak Anyja lánya című magyar fordításban megjelent regényéről számol be. Az Egy mélyből fakadó alkalmi költemény és A varsói „Mal zene fesztiválja” című írásokat Szilágyi András, illetve Lakatos István írja alá.

A lap tartalmát Balog Anna, Böjóni Sándor, Horváth István, Jánky Béla és Veress Zoltán versel gazdagítják, teszik változatosabbá.

N. Sz. Hruscsov és Wladislaw Gomulka beszéde a Lengyel NK moszkvai nagykövetségének fogadásán

A Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottságának és a Lengyel Népköztársaság kormányának küldöttsége, a moszkvai szovjet-lengyel tárgyalások befejezése alkalmával november 18-án fogadást adott a

Lengyel NK nagykövetségén.

A fogadásán Wladislaw Gomulka és N. Sz. Hruscsov beszédet mondott. A beszédek szövegét alább közöljük.

N. Sz. Hruscsov beszéde

Kedves Gomulka elvtárs!
Kedves Zawadzki elvtárs!
Kedves Cyrankiewicz elvtárs!

Kedves elvtársaim és barátaim, akik együtt érkeztek ide a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottságának és a Lengyel Népköztársaság kormányának küldöttségével, kedves vendégeim!

Engedjék meg, hogy elsősorban megelégedésünket fejezzem ki a szovjet és a lengyel küldöttség közös munkájának eredményeivel kapcsolatban. Egyetértünk azzal, ahogyan Gomulka elvtárs tárgyalásainak eredményeit jellemezte.

Nem akarjuk elfelejteni, hogy a múltban egyes félreértések és hibák történtek pártjaink és államaink között. Ha azonban szem előtt tartjuk, hogy osztályálláspontunk, ideológiai álláspontunk azonos, akkor nem félhet kétség hozzá, hogy pártjaink és államaink között minden felmerülő problémát a kölcsönös testvéri megértés szellemében lehet megoldani és így is oldjuk meg őket. Mindenben egyetértünk Gomulka elvtársnak itt kifejezett véleményével, hogy eloszlatott a múltbeli félreértéseket és járhalóvá tettük az utat együttműködésünk további megújítására. Mi, bolsevikok, a nagy Lenin parancsát követve, habozás nélkül kijavítjuk hibáinkat, ha látjuk, hogy valamilyen nem volt igazunk, de nem hátrálunk meg, ha meg vagyunk győződve igazunkról.

Pártunk egész tevékenysége arra tanít bennünket, hogy kövessük a marx-lenini tételt, amely szerint az államok kapcsolatainak a teljes jogegyenlőség, a területi sérthetlenség, az állami függetlenség és szuverenitás és az egymás belügyeibe való be nem avatkozás elvén kell alapulniuk.

Fel sem vehető az a kérdés, hogy szükség-e vagy sem, a különböző államok békés együttlétezésére. Az együttlétezés valóban annak az elismerés, ami a valóságban van. Mi azt szoktuk mondani, a kapitalista országok képviselőinek: Ha akartok, eljöhettek hozzánk látogatni, ha nem akartok — ne jöjjetek. Nem fogjuk tulajdonképpen sajnálni. De szükség van arra, hogy együttlétezzünk. Nem töltek függ az, hogy végbement a Nagy Októberi Szocialista Forradalom, hogy létezik a Szovjetunió és a szocialista tábor számos állama. Ez a társadalmi fejlődés egyik törvénye és ez a törvény a mi javunkat szolgálja. Nekünk, leninistáknak meggyőződésünk, hogy szocialista rendszert — a szocializmus — végül is le fogja győzni a kapitalizmust. Az emberiség történelmi fejlődésének logikája diktálja ezt így.

A szocialista társadalom építésének utján számos nehézség merül fel és mi nem lennénk leninista bolsevikok, ha megriadnánk ezektől a nehézségektől, ha meghátrálnánk előttük. A mi államunkban jött létre első ízben az új, szocialista rendszer. Első ízben honosodtak meg új viszonyok. Nekünk, a szocializmus utjára lépett első országnak nem voltak tapasztalataink az új társadalom építése tekintetében, eleinte nem voltak jól képzett káderek, akik gyorsan és határozottan építették volna a szocializmust. Nekünk memtközben kellett tanulnunk. Sok hibát követtünk el és teljesen tisztában vagyunk azzal,

hogy ha most, a mai tapasztalatainkkal kezdenénk hozzá az új társadalom építéséhez, akkor ezt sokkal több sikerrel, kevesebb hibával és kevesebb áldozattal végeznénk. A történelem azonban nem ismétli meg önmagát s e tekintetben a szocializmus utjára lépett többi ország jobb helyzetben van, mint amilyenben mi voltunk. Felhasználhatják az általunk szerzett tapasztalatokat és sok hibát elkerülhetnek.

Hiba volna azt hinni, hogy most már nincsenek és a jövőben sem lesznek nehézségeink. Vannak és még lehetnek is nehézségek. De jól tudjuk azt is, hogy nagyszerű utunk során kétségtelenül legyőzünk minden nehézséget.

Elvtársak! Azokról a nehézségekről lévén szó, amelyek a szocializmus útján népek útjában felferülhetnek, beszélni kívánok a többi között Magyarországról is, ahol csak a minap ellenforradalmi összeesküvést szerveztek a nép ellen. Az ellenforradalmárokat ki akarták használni azokat a nehézségeket, amelyek jelentős mértékben az előző vezetőség hibái következtében jöttek létre. A reakciócsok arra használta fel ezeket a hibákat, hogy magukkal rántsák a tömegeket. Olyan helyzet állt elő, amely veszélyt fenyegette a magyarországi népi demokratikus rendszert összes vívmányait. A magyar forradalmi munkáspárti kormány segítségért kért tőlünk a kirohant ellenforradalom ellen, a szocializmus vívmányainak megvédéséért folyó harcban, és nekünk meg kellett adnunk ezt a segítséget.

Hisszük, hogy a magyar nép meg fogja érteni a magyarországi zavarások megszervezőinek igazi céljait. Mélyes meggyőződésünk, hogy a magyarországi ellenforradalmat véglegesen letörjük és a magyar munkásoztlány kivívja a győzelmet.

A kapitalista országok egyes politikai és katonai szövetségei, hogy hatályaikat a varsói szerződést. Vonnátok ki csapataitokat azokról az országokról, ahol a varsói szerződés értelmében tartózkodnak, s ezzel bebizonyíthatjátok, hogy valóban a béke hívei vagytok — mondják nekünk. Tisztelt urak! Válaszoljuk mi ezeknek az embereknek — mihielyt Önök kivonják csapataikat Nyugat-Németországból, mihielyt megszüntetik idegen területen levő tengeri és légi katonai támaszpontjaikat, nyomában mi is visszavonjuk csapatainkat azokról az országokról, amelyekben a varsói szerződés értelmében tartózkodnak ott. Ezek a csapatok a szocialista országok kormányainak kölcsönös beleegyezése alapján tartózkodnak ott, állomásozásuk kérdését pedig a szocialista országok kormányai fogják megoldani, a szovjet kormány október 30-i nyilatkozatában megfogalmazott elvek alapján.

Amikor a burzsoa világ képviselői a magyarországi eseményekről beszélnek, mindenféle háborzongató kijelentéseket használnak a „szovjet agresszióról”, „más országok belügyeibe való beavatkozásról” és más effélékről. Amikor azonban a gyarmatbarátok Egyiptom ellen elkövetett szörnyes bűnéről beszélnek, akkor — mint mondják — kiderül, hogy ez nem is háború, hanem csupán amolyan ártatlan „rendőri intézkedés”, melynek csak az a célja, hogy helyreállítsák a

rendet”. De ma már mindenki látja, milyen „intézkedésről” van szó és miféle „rendszer” vezetnek be ott.

Ezek a gyarmatosítók intézkedéssel a gyarmati rendszer meghonosítására Egyiptomban, amely csak nemrégiben szabadult fel a gyarmati elnyomás alól és szuverén, független államként akar élni és fejlődni. Ezek az intézkedések a gyarmati rendszer visszaállítását szolgálják.

De letűntek már azok az idők, amikor a gyarmatosítók rákényszeríthették a népekre akaratukat.

Egész rokonszenvűnkkel Egyiptom mellett állunk igazságos harcában.

A nyugati országokban gyakran hallatszanak ilyen hangok: „Nasszer ezredes csupán, semmi több”. Elfelejtik azonban azt, hogy Nasszer egy szuverén állam elnöke és ennek megfelelően kell beszélni vele. Ismeretes, hogy elvei szerint Nasszer nem kommunista. Hogy miért támogatjuk mégis? Azért, mert nemzeti hős, mert ő vezette az egyiptomi nép igazi harcat, a szuverén egyiptomi állam területére törő angol, francia és izraeli csapatok ellen.

Mint tudják, eléggé őszinte hangot leveleket küldtünk Anglia és Franciaország kormányainak és annak az Izraelnek is, amelyet a nagy gyarmati hatalmak az Egyiptom elleni agresszív kirohantására használtak fel.

Melegen támogatjuk az egyiptomi nép igaz ügyét, szuverenitásának és függetlenségének védelmében és meggyőződésünk, hogy Egyiptom győzni fog feleztaradító harcában.

De realiták vagyunk és nem akarjuk lángra lobbantani a háború tüzet; ellenkezőleg, minden eszközzel arra törekszünk, hogy kioltassuk a közel-keleti háború tüzfészket. Álláspontunk ebben a kérdésben világos és őszinte és hisszük, hogy Anglia, Franciaország és Izrael vezetői józanul fogják mérlegelni az összes körülményeket és kivonják csapataikat Egyiptomból.

Követelnünk kell és el kell érünk, hogy az agresszorok azonnal vonják ki csapataikat Egyiptom területéről. Meggyőződésünk, hogy Egyiptom meg fogja védeni függetlenségét, a bátor egyiptomi nép pedig tovább halad történelmi fejlődésének útján, a béke és a többi néppel való barátság megerősítése után.

Mint ahogy egyazon bolygón élünk a kapitalista országokkal, állandóan arra kell törekednünk, hogy újabb és újabb lehetőségeket keressünk a békés együttlétezésre. Mi keressük ezeket a lehetőségeket és úgy véljük, hogy a szovjet kormány nyilatkozata a leszerelés és a nemzetközi feszültség csökkentésének kérdésében ennek az ügynek az érdekeit szolgálja.

Es most hadd szóljak néhány szót a kapitalista országok sajtótudósaitól.

Ők igen gyakran írják azt, hogy háborút akarunk. Meg kell mondanom, hogy Őnk olykor igen-igen kétnyes helyzetbe kerülnek. Ismétlem, én egyetlen nappal sem fogunk késlekedni, hogy kivonjuk csapatainkat Németországból és a többi országból, mihielyt a kapitalista országok is kivonják csapataikat Nyugat-Németországból és megszüntetik idegen területen levő katonai és tengeri támaszpontjaikat.

(Folytatása a 3-ik oldalon.)

ErelYES tiltakozás az Imperalista koholmányok ellen

— A kolozsvári diákok nagygyűlése —

Kolozsváron, november 19-én a helybéli egyetem és főiskolák hallgatói az Egyetemiek Háza nagyszobájában gyűlést tartottak és tiltakozásukat fejezték ki a rovásukra

terjesztett rágalmak ellen Petriceanu Georgehe, a diákszövetség Kolozsvár városi szervezési bizottságának elnöke rövid előadásban vázolta azt az ismert tényt, hogy az utóbbi időben számos nyugati sajtóügynökség és rádióadó „különböző figyelmeztelt hazánk egyetemi ifjúságának

tára — mondotta többek között Bíró Rozália, történelemszakos hallgató. Ugyanakkor tudatában vagyunk annak, milyen élt szolgálnak ezek az állhírek. A legmértőbb választ a közlegő vizsgákon adhatjuk tudományos munkánkról tanuskodó feleleteinkkel.

Számos diák — között Szalai Miklós zenekonzervatóriumi hallgató — rámutatott, hogy a hazug hírek burkolt formában a román és magyar diákság, az együttélő népek testvérsége ellen is uszítanak. A kolozsvári diákok baráti és testvéri kapcsolatainak szorosabbáteleveléssel válaszolnak az ilyen kísérletekre.

A gyűlés végén a kolozsvári diákok az alábbi határozatot hozták:

HATÁROZAT

Mi, a kolozsvári Victor Babes és Bolyai Egyetem, az Orvosi Gyógyászati, Műgyógyászati, Mezőgazdasági, Képzőművészeti Intézetek, valamint a Dima zeneművészeti főiskola hallgatói és tanárai meglehetősen nagygyűlésre gyűltünk össze ma, 1956. november 19-én. Tudomásunkra jutott, hogy a főkéis országok egyes rádióállomásai és sajtóügynökségei az utóbbi időben rágalmozó híreket terjesztettek rólunk. Ezek szerint Kolozsváron ugynevezett „diaktüntetések” zajlottak a bennünket érintő rágalmak cáto-

(Folytatása a 4-ik oldalon.)

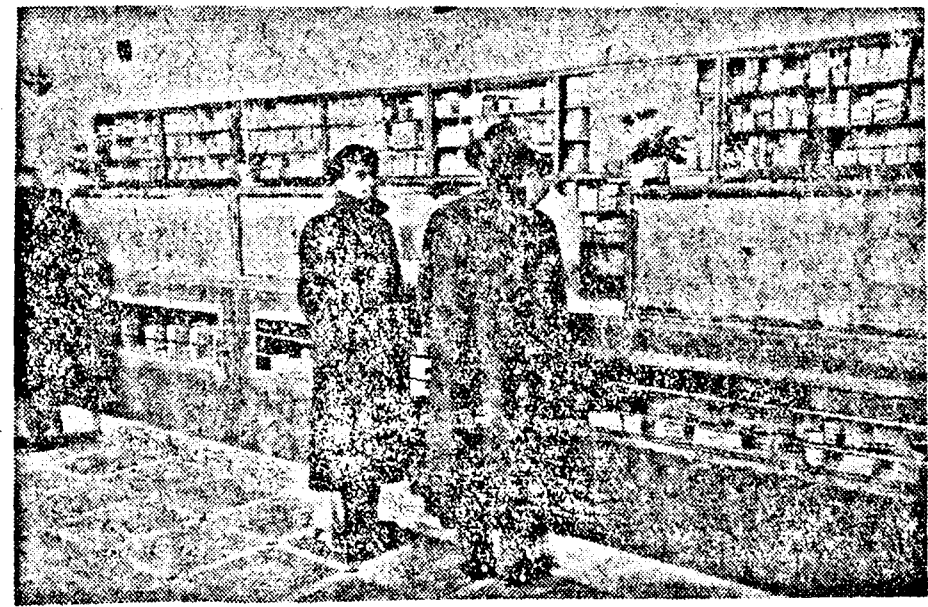
Átadják rendeltetésének a Mosóczi-telepi népiúrdöl

A már évekel ezelőtt elkészült Mosóczi-telepi népiúrdöl épületét nem használhatták mindeztideig, mivel nem rendelkezett a szükséges felszerelésekkel.

A néptanács végrehajtó bizottságának a városi közüzemek segítségé-

vel sikerült megterénie a szükséges intézkedéseket és így november 19-én megkezdtek a fürdőnek zuhanyokkal, kádakkal, stb. való felszerelését. A népiúrdöl ez év vége felé már átadják rendeltetésének, s ezzel a Mosóczi-telepi dolgozók egyik régi óhaja teljesül.

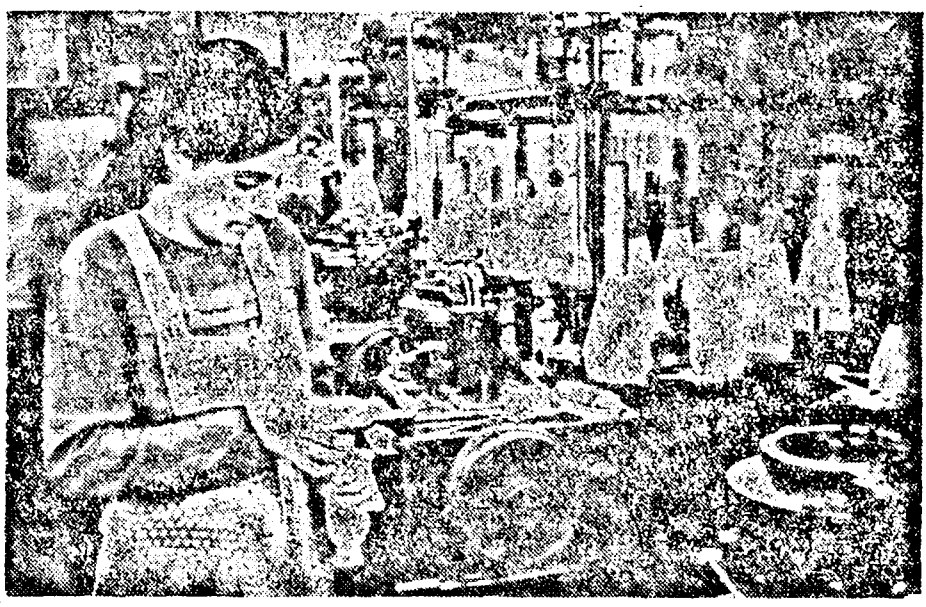
A legújabb gyógyszerter

A napokban nyílt meg a Köztársaság útján az országos viszonylatban is a legkorszerűbbek közé tartozó gyógyszerter, amely máris nagy forgalmat bonyolít le.

Képünk az új gyógyszerter egyik részlegét ábrázolja.

Példamutatón dolgozik

A Vörös Triko gyár harisnyakötő-osztályán a szorgalmas munka kézzelfogható eredménye a sok pár tervren felül készült harisnya. A képen Orz Margareta látható, aki méltán kapta a kitüntető munkás címet, hiszen októberben is 75 százalékkal haladta túl tervét.

IMSz élet

Frissítsük fel az IMSz munkát

Az évek során az IMSz aradi városi bizottságánál és az üzemi, iskolai és egyéb vállalatok alapszervezeteiben, meghonosodtak az IMSz élet bizonyos formái és módszerei. Az IMSz megalakulása óta eltelt időben sok új, egészséges kezdeményezés született, de még sok bürokratikus, ifjúságunk munkalendületét gátló módszer maradt meg. Ezek kiiktatása az IMSz szervezetei és alapszervezetei legfőbb feladata.

Nem lehet elvitatni, hogy az IMSz második kongresszusa óta az alapszervezetekben van bizonyos törekvés — egyes kérdésekben — arra, hogy fellendítsék a szervezeti munkát. De még mindig sok a tapogatózás és inkább belső viták folynak arról, mit kellene tenni.

Mindenképpen beszélhetünk jó kezdetekről. És éppen azért, hogy az új teljes erővel kibontakozhassék, szükség van arra, hogy a városi bizottság nyíltan feltárja azokat a nehézségeket, amelyekkel küzd és a fiatalok véleményére támaszkodva keresse a megfelelő módszereket. Hiszen maguk az ifjak tudják legjobban mi az, ami jó és mi az, ami még hiányzik. Sokat használnak a bátor, nyílt viták, ahol az IMSz széleskörű feladatainak megvalósítására a legalkalmasabb módszerekről, aktivisták, vezetőszervek munkastílusáról és sok egyéb, más annyi ifjút érintő kérdéssel foglalkozhatnánk.

De megtesznek-e mindent a városi, a rajoni bizottság és az alapszervezetek vezetőségei azért, hogy olyan légkört teremtsenek, ahol a fiatalok bátran elmondják mindazt, amit éreznek, felárják a munkahelyükön előforduló hibákat, nehézségeket? Egy ilyen közvélemény kialakítása annál is fontosabb most, mert az IMSz II. kongresszusa rámutatott arra, hogy a szervezetek gyengéi az öreges módszerek és az IMSz életének nincs elég vonzóereje. Vajon alapos körültekintéssel nem segíthetne-e azon a városi bizottság, hogy a villanygyár, a Coopmetál és más jól működő alapszervezetek ifjaihoz hasonlóan a Fierarul, a November 7, a Libertatea cipőgyár alapszervezeteinek tagjai is bátran használják a bírálat fegyverét?

Számos szülő és tanár panaszkodik, mert a pionír szervezet vezetői elég gyakran, nem a kornak megfelelő módszerekkel foglalkoznak a pionírokkal, s ezáltal a szervezet sokat veszít varázsból. Nem tekinthetünk el közömbösen a formalista, sokszor minden vonzórót nélkülöző gyűlések felett sem. Adathalmazokkal teli beszámoló, lényegtelen kérdéseket érintő hozzászólások után ne is csodálkozzunk, ha az ifjak érdektelennek tartják az ilyen gyűléseket.

IMSz aktivisták, alapszervezeti tagok, tanárok és mindazok, akiknek szívügyük az IMSz szervezet életének felelevenítése, gondolkodjanak és közöljék lapunk hasábjain mindazt, amit jónak és mindazt, amit hibának tartanak az ifjúság szervezeti életében.

Taitz Mihály, a I. Ranghet szerzője, a szerszámgyárban volt inas, munkás, ma pedig az üzemi egyik ifjú mérnök. Tudását arra használja fel, hogy a technológiai folyamatot észszerűbbé és jobbá tegye.

TUDJÁTOK-E HOGY...

... az Ifjúságpapír feltalálása a véletlen műve? Egy papírgyári munkás hanyagságból elmulasztotta az előírt nyomot a papírgépre beelőnteni. A papír elromlott, a gyáros azonban megfigyelte, hogy az elrontott papír érdekelt tulajdonságai rendelkeznek: felszívja a nedvességet. A hanyag munkást elbocsátotta, a tévedés nyomán azonban hatalmas vagyont szerzett a gyáros.

... hogy idén ötven esztendő az SOS, az a jel, amely azonosult a bajbajutottak segítségkérő hívásával. Az, hogy az SOS az angol „Save Our Souls” (Mentsétek meg lelkeinket) — felkiáltás rövidítéséből származik, ezőlasmódos, mely csak később alakult ki. A szikratávírószók 1906-ban megtartott berlini nemzetközi kongresszusa ugyanis azért tette ezt a jelet általános segélykérési formává, mert a három rövid, három hosszú, három rövid távirőjelet — a legnehezebb körülmények között is jól veszik a távirőgépek.

... hogy a világ leghosszabb csatornája a Kínai Nagycsatorna, amely négy tartományon folyik keresztül és összeköti Észak-Kínát Közép-Kínával. Hossza 1700 kilométer, szélessége 200 méter és mélysége 8—10 méter között van.

... hogy télen nem hagy meg, gyorsabban szárad a ruha, ha az utolsó öblítővízbe egy marék sót hintünk.

... hogy hazánk a népesedés szempontjából, több mint 17.400.000 lakosával, Európában a 8-ik helyen áll.

... hogy Athénben — 1896-ban, az ujkori első olimpián, mivel a görögök igen sok számban nem nyertek első helyezést, a maratoni futásból valóságos nemzeti kérdést csináltak. Hatalmas értékű ajándékok ajánlottak fel annak a görög honpolgárnak, amelyik ezt a versenyszámot megnyeri. Egy gazdag görög, Averoff, aki a stadion újépítéséhez járult hozzá annak idején, ezúttal leányát ajánlotta fel a győztesnek s vele együtt egymillió drachma hozományt. Egy görög orvos nagy hordó főbb-százeves finom bort ajánlott fel a

Két év telt el a stockholmi olimpia után, amikor végig süvöltött Európán a háború vérzivara. Az ifjak, a férfiak színe-java a békes sport eszközzeit a háború fegyvereivel cserélte fel. A hatodik olimpiát 1916-ban Berlin rendezte volna meg, a hetediket 1920-ban Magyarországra. A béke megkötése után azonban Magyarországot, mint az úgynevezett központi hatalmak tagállamát, kirekesztették az olimpia közösségből és a hetedik olimpia Antwerpenben került sorra 1920-ban. Belgium megbízatásában inkább politikai, mint sport szempontok játszottak közre: a győztes országok a belgák hűségét jutalmazták. A sportbeli siker nagy volt. A tizenhárom olimpiai rekord (közte hat világrekord is) kétségtelenné tette, hogy az olimpiai versenyek igen nagy befolyással vannak a sport fejlődésére. Világszerte csodálatot váltott ki a finnek teljesítménye. Kilenc atlétikai győzelmmel utóérték az addig verhetetlennek hitt Amerikát. Itt szerepelt első ízben a legendáshírű Nurmi, a világ eddigi legnagyobb futótehetsége. Három első és egy második helye csodálatos teljesítmény! A halogatott finn atlétánál érdekesebb dolog, hogy nem volt, nem dohányszórt és vegetáriánus volt. Az uszósok között 16-ból 11-et az amerikaiak nyertek. A vívósok között a magyarok távollétében az olaszok diadalmaskodtak.

1924-ben ismét Párizsban gyűltek össze az olimpia hívei. Negyvennégy ország 5533 versenyzője kélt nemes viadalra. Coubertin népe hamar ráeszmélt, hogy az olimpiát gondolatlanul kiáltó ellentétben van a gyűlölet, amely egyes hatalmakat kirekesztett az olimpia közösségből. Ausztria és Magyarország is részt vett az olimpián. Németország és a Szovjetunió

Szervezzék ujja az IMSz brigád

A CFR motorjavító műhelyében nemrég egy IMSz minőségi brigád dolgozott, amely rövid idő alatt nagyszerű eredményt ért el. Műhelyünk minden dolgozója büszke volt a brigád tagjaira, akik jó munkájukkal kiérdemelték a megbízást. Normál munkát rendszerint teljesítették. Augusztusban például 206 százalékos normatelteljesítést értek el. Mennyiségi munkájuk mellett kiváló minőségű munkát végeztek. Ezenkívül jelentős anyagmegtakarítást eszközöltek.

A műhely vezetősége a tiszteletábrán, majd a Mosóczi-telepi rádióadás állomásán adásaiban népszerűsítette a brigád tagjait. Mindenhol csak jót beszéltek az ifjú elmunkásokról.

Azóta két hónap telt el, Bar Ioan és Totoi Viorel eltávoztott műhelyünk-ből. A brigád kiegészítetlen maradt, nem törődött vele senki és később felbomlott. A műhely vezetősége (főnöke Pasarila Pavel) passzív magatartást tanúsított ebben a kérdésben. Nem ösztönzi az ifjakat, nem foglalkozik a brigád fejlesztésével.

A műhelyben sok fiatal dolgozik, mint Pacurar Gheorghe, aki nemrégiben szerelt le, vagy Nan Petru, Ambró György és mások, akik brigádban, szervezeten kimagasló teljesítményt nyújtanának.

Padurean Savu elvtárs, az IMSz szervezet titkára gondolkodjon e dolog felett. Kérje a pártalapszervezet segítségét és mielőbb szervezzék ujja az IMSz brigád.

Luca Ioan, levelező

Ifjúsági hirodó

A legutóbbi nemzetközi események híre a Német Demokratikus Köztársaság fiatallaga körében is nagy felháborodást keltett. A szabadság szellemében felnőtt új ifjúság nem hagyta hidegen az egyiptomi és a magyarországi események. Otthon, összejöveteleken vitázták meg a reakciós erők legújabb kísérleteit, provokációit s november 10-én, az Ifjúság Nemzetközi Napjának hagyományos ünnepén, határozottan foglaltak állást ebben a kérdésben. A német fiatalok, de különösen az idősebbek, még élénken emlékeznek arra az időre, amikor a hitleristák őket is hulanizmusra, gyilkosságra, más népek elleni támadásra uszították. A fasizmus dioselen bukását saját életük alakulásán is felmérhették. Ezért nyer ma különös fontosságot állásfoglalásuk, amely a Szabad Német Ifjúság szervezete központi tanácsának felhívásában fogalmazódik meg. A felhívás egyebek között ezeket tartalmazza:

„A Német Demokratikus Köztársaság ifjúsága a világ ifjúságával való barátság és eszidaritás jegyében ünnepelte meg az Ifjúság Nemzetközi Napját, azzal az ifjúsággal, amely a békéért és a nemzeti függetlenségért harcol. Keményen emléljük az imperialista és fasizta agresszorok minden olyan kísérletét, amely az ifjúság békés, boldog életének megzavarására irányul!”

A felhívás élesen elítéli az Egyiptom elleni angol-francia-izraeli agressziót és az ellenforradalmárokat magyarországi puccskísérletét. Hazánkban és világszerte legjobban azzal biztosíthatjuk a békét — hangzik a felhívás —, ha minden erőmet a szocializmus építésének, ifjú köztársaságunk megvédésének szenteljük. Mi, a Német Demokratikus Köztársaság ifjúsága szilárdan támogatjuk kormányunkat és hitet teszünk a szocialista építés, a Szovjetunióval való megbízható barátság mellett!”

Szalmára kötötték át a Nagyhadnyai Allami Színház magyar tagozata. A fiatalokból álló együttes október 21-én Barta Lajos: Szerelm című színdarabjával nyitotta meg a színház újalakított épületében az 1956—57-es színtévedőt.

A Minisztertanács elfogadta a Magyar Autonóm Tartomány pártbizottsága és a néplapács javaslatát, hogy a marosvásárhelyi középiskola (a jelenlegi Ranghet József középiskola, ahol Bolyai Farkas, a nagy tudós hosszú évtizedeken át tanított) ezen-tul Bolyai Farkas nevét viselje. November 18-án, vasárnap ünneplő külsőségek között helyezték el az iskolában a Bolyai emléktáblát.

Működő tűzhányó kráterébe tett „kirándulást” két szovjet turista: Milovanovic hajógyári mérnök és Ivanov sportmester. A 2000 méter magas kamcsatki Avcaasi vulkán megmászva, leereszkedtek 250 méter

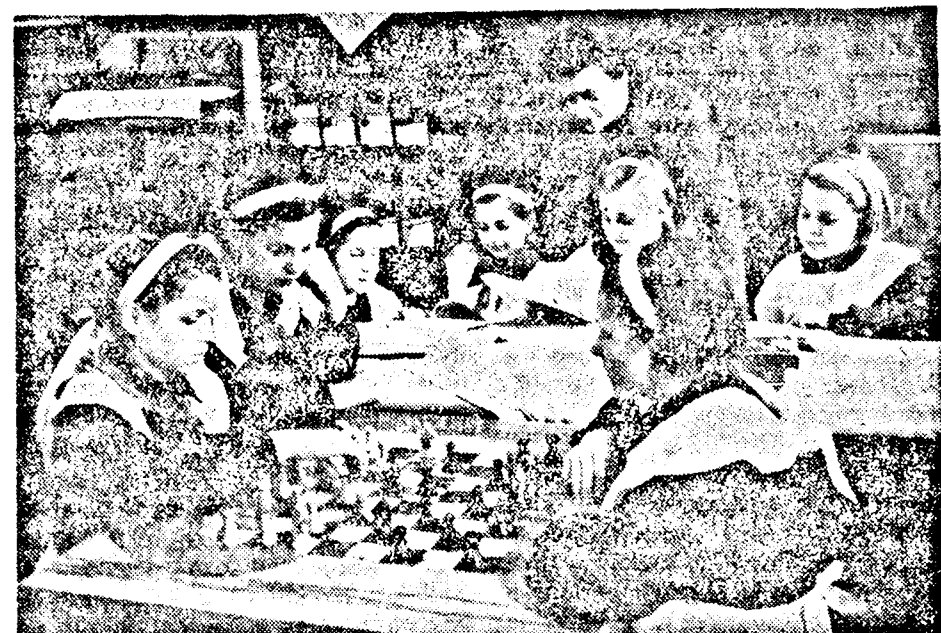
mély, 50 méter átmérőjű tölcserbe, ahol 20 percet töltöttek. A vakmerő turisták több fényképpelvértelt készítették a kráterben.

Olimpiai bélyeget ad ki a román posta 0,20, 0,55, 1, 1,55 és 1,75 lejes címlelemben.

Az Olasz Olimpiai Bizottság elnöke az elmúlt napokban sajtónyilatkozatot tett közzé, amelyben kifejtette, hogy véleménye szerint az Egyesült Államok és a Szovjetunió sportolói uralni fogják az olimpiai játékokat. Nekik van esélyük a legtöbb első hely megszerzésére. Sajnálatos elhírezt meg arról is, hogy több neves olasz sportoló nehéz anyagi körülményei miatt kénytelen volt távolmaradni az olimpiától.

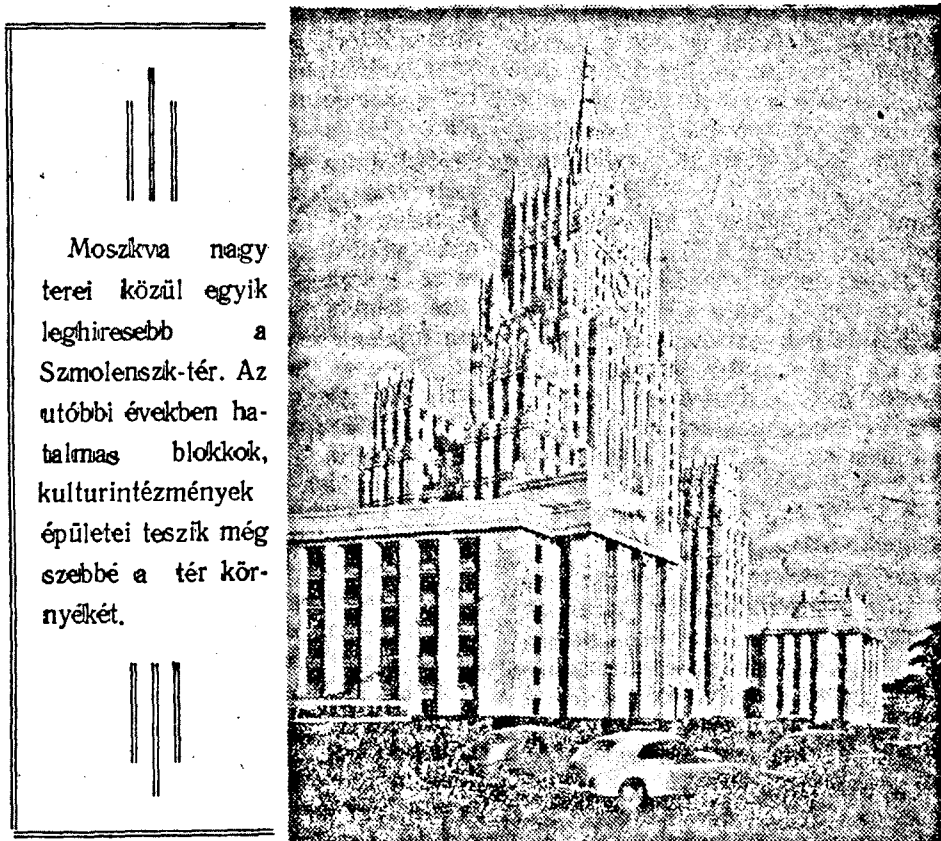
A bukaresti Ifjúsági Kiadónál most jelent meg könyvalakban román nyelven, Al. Mirodan „Ziarisli” (Újság-írók) című színdarabja, amely tárgyat népi demokráciánk fiatal újságírónemzedékének életéből merítette.

BOLDOG GYERMEKKOR

Az 1. számú leányotthon lakói hasznosan és szónakozhatóan töltik el szabadidejüket. Képvonkón a sakkozó leányok egyik csoportját láthatjuk.

ISMERJÜK MEG MOSZKVÁT

Moszkva nagy terei közül egyik leghíresebb a Szmolenszk-tér. Az utóbbi években hatalmas blokkok, kulturintézmények épületei teszik még szebbé a tér környezetét.

Példamutató IMSz tag

Az elmúlt napokban történt. Egyik este éppen, amikor a 129. számú építőtelep dolgozó vaoorához ülték, a villanyegők egyszerre kialudtak. A teremben sötétség lett. Palasescu Anastasie ifju, aki nemrég végezte a villamos-energiák szakiskolát, mindjárt felugrott, hogy megnézzék mi történt.

A nedves idő követeztében rövidzárlat állott be a két vezeték között — mondotta és mindjárt javításhoz kezdett. Néhány másodperc eltelte után a villanyegők világossággal árasztották el a termet. Palasescu „Tasa” — ahogyan mi nevezzük, — IMSz taghoz méltóan dolgozik. Könnyen megtalálja a hangszó-

rok, villanyegők betegségeit, villanyhuzalokat is szerel az építészeti vállalatnál. Palasescu villanyselelő, komoly, fiatal szakmunkás, hasznos tagja építőtelepünknek, hozzáértéssel kezeli az építőtelep villanyberendezéseit.

Doali Alexandru, levelező

Az olimpiai játékok története

III. RESZ

azonban távolmaradt. Az eredmények kiválóak voltak. Volt olyan szám, amelyeknek egyes futamai közben háromszor is a multt lett a világrekord. A finn Nurmi volt ismét az olimpia hőse. Negyszer indult és ugyanannyiszor győzött, pedig az 1500 és 5000 méteres síkfutás döntője között mindössze másfél órát pihenhetett. Ragyogó példája az erőnek és a kitartásnak! Ebben az évben rendezték első ízben téli olimpiát, amelyen a norvégiek diadalmaskodtak. A IX. olimpián, Amszterdamban, 1928-ban Németország is visszatért az olimpiai közösségbe. Amerika most is az élen maradt, de keményen meg kellett küzdenie még a helyezéseikért is. Minden számban erős mezőny küzdött és csak centiméterek és tizedmásodpercek választották el az időmérőket egymástól. A finnek most is diadalmaskodtak a közép- és hosszútúvokon. Nurmi diadala azonban mintha megfakult volna: a „finn futógép” csak egy bajnokságot nyert.

Az uszásokban most is az amerikaiak (Weismüller, Kojac) jeleskedtek, de a svéd Arne Borg is állandó ünneplés közepén volt. Új színt jelentett az atlétikában a női versenyek megjelenése. A téli olimpián, az északi népek mellett az amerikaiaknak is jutott babér. A norvég Sonja Henne itt kezdte meg csodálatos olimpiai sikersorozatát.

1932-ben ismét tengerentúli város, Los Angeles látta vendégül a földkerekség olimpiai versenyzőit. Amerika remekbevaló atlétikái és uszósaiadiont, az idegenek elszállásolására 700 házból álló olimpiai falut építetett. Az olimpiának a sport fejlődésére gyakorolt hatását 32 olimpiái

(között 20 új világrekord) bizonyította. A Los Angeles-i atlétikai és uszósorémények — az egyetlen távolugrást kivéve mind jobbak voltak az amszterdamiaknál. A vízben a japánok előretörése váltott ki osodálót: az olimpiai nézőseregéből. Az olimpiai eszme szempontjából öröndetes volt, hogy ismételen „színes győzteseknek” tápsolhatott a világ. (Néger volt Tolan, a két rövidtúvú futószám bajnoka, valamint Gordon, a távolugrás győztese és a hét győzelemmel dicsekvő japánok is színeseknek számítottak). Ugyancsak remekül szolgált az olimpiai eszmét az olimpiai falu is. Különböző fajta, a világ más-más sarkából való versenyzők nap-nap után együtt voltak, együtt készülték versenyekre és meleg barátság fejlődött ki közöttük. A téli olimpia gyorskorcsolyázó számaiban az amerikaiak meglepő győzelmei arattak az óvilág verhetetlenek tartott futóival szemben. Kanada immár harmadszor győzött a jégkorongban.

Berlin meg az 1900. évi párizsi olimpia folyamán legéretet kapott a IV. olimpia megrendezésére. Később azonban Rómának ítélték oda a rendezést, amelyet Róma lemondott. A londoni olimpia után ismét eszohakért Berlin, de most a német tornászok ellenzése buktatta meg a javaslatot, úgyhogy a NOB éppen Berlinben tartott ülésén Stockholmot bízták meg az V. olimpia megrendezésével.

Végre sorra került Berlin is. Az 1916. évre megkapta a megbízást. A németek boldogan fogadták a megisztelést. Hamarosan, még 1913-ban, elkészült a grünewaldi stadion, azonban az első világháború kitörése megakadályozta a VI. olimpia megtartását. 1936-ban teljesedésbe ment a németek álma és vendégül látták a földkerekség ifjúságát. Garmisch-Partenkirchenben volt a nyitány. A téli olimpián 28 nemzet vett részt. Sonja Henne még mindig az élen tudott maradni. Három olimpiai bajnoksága (1928, 1932, 1936) állomásai sikersorozatának. Az északi népek (első-sorban a norvégiek) továbbra is az élen maradtak.

Bár Németország izeltöt adott a hagyományos német szervezethez, a berlini olimpia a német nemzeti szocialista ifjúság tüntető seregszemléje volt. A tisztai hirdetőnekek elmetére alaposan rácafolott Owens, a legendás amerikai néger futó, akinek homokot négyezer ékesítette a győztes koszoru (100, 200 méteres síkfutás, 4x100 méteres váltó és távolugrás). A nem hivatalos, nemzetek közötti pontversenyit Németország nyerte az Egyesült Államok előtt, harmadik pedig Magyarországot volt tíz első helyezésével. Hazánk színeiben Rang százados második helyezést ért el a lovasversenyek militári egyéni számában.

1940-ben XII. olimpiára gyűlt volna össze a világ sportkedvelő fiatallaga: Paavo Nurmi hazája készen várta a vendégeket. Azonban 1939-ben megdördültek az ágyúk és a helsinki remek stadion árván maradt.

1945-ben tették lábhoz a fegyvereket. Az olimpiai eszme hamar begyógyította a sebeket és 1948-ban Londonban megtartották a XIV. nyári

olimpiai játékokat. A versenyek során a győztes Amerika mögött Svédország, az északi atlétika egyik fellegvára végzett a második helyen. Magyarországot újból megismételte az 1936-os teljesítményét és tíz első helyezésével harmadik lett. Londonban a csehszlovák Zatopek már megmutatta országlonkormeit, amikor a 10.000 méteres síkfutásban első, 5000 méteren pedig a belga Reiff mögött a második lett.

1952-ben — bár tizenkét évi késés után —, de mégis sor került Helsinkiben az olimpiára. Az olimpiai gondolat ismét előbbre jutott diadalmos utján. Hatalmas jelentőségű volt az tény, hogy a Szovjetunió első ízben részt vett az olimpián. A nemzetek közötti pontversenyben a szovjet sportolók végeztek első helyen. Különösen tornában, súlyemelésben és birkózásban arattak fölényes győzelmet a szovjet versenyzők. Az olimpia legnépszerűbb embere a „cseh mozdony”, Zatopek volt, aki három aranyérmet szerzett a londoni mellé. Dőltek a világosusok. Először szállt túl a kalapács a búvós hatvan méteren túl a magyar Csennák kezébe! és most a melbourne olimpia első-sorján az atléták már a hetven méteres „búvós határt” ostromolták. Hazánk színeiben Iosif Sirbu érdemes sportmester a kisebb sportpuska kékvő helyzetében nyert olimpiai bajnokságot. Hazánk versenyzői ezenkívül még számos második és harmadik helyezést értek el.

Ez évben távoli földrés, Ausztrália fogadja a világ olimpiai versenyzőit. A sportkedvelő ifjúságnak mindent el kell követnie, a barátság, a megértés és a béke megvédése érdekében.

Vereczky János

N. Sz. Hruscsov beszéde

(Folytatás az 1-es oldalról)

Mi azonban nem vagyunk naivak, mert ismerjük az imperialista körök szokásait. Készen kell állnunk arra, hogy kellő válságot adjunk azoknak, akik arra gondolnak, hogy megtámadjanak bennünket.

Elvtársak, barátaink! Ha az első és a második világháború közötti időben baráti kapcsolataink lettek volna Lengyelországgal és Csehszlovákiával és nem idegenítették volna el egymástól bennünket, akkor könnyebben megkezdhetők lettek volna a második világháborút kiborító agresszorok. Vanjuk le az összes következtetéseket a történelmi múltból. Meg kell erősítenünk a szocialista országok barátságát.

Ahhoz, hogy a szocialista országok barátsága és együttműködése erősödjék és fejlődjen, nem kell felvetnünk azt a kérdést, hogy a szocializmus építésében melyik tapasztalat a helytállóbb — a szovjet, a kínai, a lengyel, vagy a bolgár tapasztalat. Ha a szocializmus építésének tapasztalatairól beszélünk, én, a magam részéről azt mondanám, hogy nekem személyesen nagyon tetszik a kínai elvtársak bölcsessége, tetszik az, hogy alkotó módon és nagyon eredeti formában, országuk sajátos körülményeinek szem előtt tartásával oldják meg a szocializmus építési módjainak kérdését és le tudják győzni nehézségeiket. Örömrökre szolgál és büszkére vagyunk rá, hogy a Kínai Kommunista Párt és a nagy kínai nép sikerrel oldja meg a szocializmus építésének feladatait országában.

Mi, leninisták elismertük és elismerjük, hogy minden országban — akár Lengyelországról, Csehszlovákiáról, Bulgáriáról, Romániáról, vagy bármely más országról van is szó — megvannak a maga sajátos nemzeti és társadalmi jellegzetességei és ezeket figyelembe kell venni az új társadalom megteremtésénél. Ki kell ábrándítanunk azokat, akik — úgy látszik — rá akarják bírni a szocialista országokat arra, hogy feltegyék maguknak a kérdést: kinek a tapasztalatai jobbak a szocializmus építésében? Ez nem fog megtörténni! Mi, leninisták éppen erre vagyunk büszkéek. Büszkéek vagyunk arra, hogy internacionalisták vagyunk és továbbra is hívek maradunk az internacionálisizmus zászlajához. Közös ügyünkért, a szocializmusért vívott közös harcunkban mindig támogatjuk egymást és a jövőben is egymásra fogunk támaszkodni.

A szocialista országok között minden és nem is lehet ellentét, mert

közös célok és érdekek fűzik össze őket. Egyetlen szocialista ország sem törekszik arra, hogy más országokra rákényszerítse saját módszereit, saját gyakorlatát. Aki pedig saját tapasztalata gyakorlataival kényszeríti, saját formáit és módszereit rákényszeríti, az helytelenül cselekszik. Ez nem felel meg a marx-lenin elveknek, a szocialista internacionalizmus elveinek. A szocialista építésben szerzett tapasztalatok felhasználásának kérdését nem lehet úgy kezelni, mint valami bolti árut. A szocializmus építésének gyakorlata nem olyasvalami, amit — mondjuk — a szocializmus építésétől elválasztva mindenki el lehet fogadtatni. A helyes gyakorlat mindíg hívekre és követőkre fog találni és más országok is fel fogják használni, anélkül, hogy valaki is kényszerítene erre őket.

Engedjék meg, kedves elvtársak, hogy biztosítsam Önöket, lengyel testvéreinket arról, hogy mi, szovjet emberek sohasem hagyjuk el a bajban a lengyel népet és reméljük, hogy Önök is így fognak cselekedni, hogy mindig együtt fogunk haladni a közös ügyünkért folyó harcban.

Olykor olyan hangok is hallatszanak, hogy a Szovjetunió bizonyos gazdasági előnyöket huzna a népi demokrátiák országokkal és különösen a Lengyelországgal való barátságból. Ez az állítás gyökeresen téves. Ha mi ilyen célokat követnénk, akkor teljesen más politikát folytatnánk.

Ismétlem, a múltban voltak hibák a szovjet-lengyel kapcsolatokban és ezek a hibák a személyi kultusz időszakához fűződnek. De ezek a hibák a múlté. Pártunk és államunk vezetője őszinte szívből örül annak, hogy Wladislaw Gomułka elvtárs vette át a Lengyel Egyesült Munkáspárt vezetését és tisztá szívből sikert kívánunk a LEMP új vezetésének, a lengyel nép javára kifejtett tevékenységéhez.

Emelem poharam a szocialista országok barátságára, szövetségünk erősödésére, a szovjet népek és a lengyel nép testvéri barátságára és együttműködésére. Emelem poharam pártjaink testvéri barátságára!

A szívélyes, valóban testvéri légkörben folyt fogadás újabb bizonyíték volt a szovjet népek és a lengyel nép növekvő barátságának, a Szovjetunió Kommunista Pártja és a Lengyel Egyesült Munkáspárt nemzetközösségének, a szocialista országok egységének további megszilárdításáért folyó közös harcban.

Wladislaw Gomułka beszéde

Kedves elvtársak!
Tisztelet vendégeik!
Szeretett Hruscsov elvtárs!
Szeretett Vorosilov elvtárs!
Szeretett Bulganyin elvtárs!
A Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottsága és a Lengyel Népköztársaság kormánya küldöttségének nevében szívesen üdvözlöm Önöket mai fogadásunkon. Melegen üdvözlöm a Szovjetunió Kommunista Pártjának és a Szovjetunió kormányának vezetőit, az Orosz Szövetségi Szocialista Szovjet Köztársaság államhatárai szíveinek képviselőit, s a főváros közéleti képviselőit.

Üdvözlöm a külföldi államok nagyköveteit és követeit és valamennyi kedves vendégünket.
Látogatásunk utolsó óráit töltjük ebben a nagy, lüktető életű városban. Négy napot töltöttünk együtt a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága és a szovjet kormány küldöttségével, és ez idő alatt szorgos munkát végeztünk. Munkánkat ma aláírandó közös nyilatkozatunk fogja betétezőni.

A lengyel küldöttség tagjai különböző érzésekkal indultak utunk Varsóból Moszkvába. Egyrészt mélyvégyesen áthatott bennünk az a törekvés, hogy megerősítsük és megszilárdítsuk a lengyel-szovjet testvéri kapcsolatokat, másrészt kétség és egyúttal gondolataink közé, vajon a kommunista párt és a szovjet állam vezetői teljes mértékben és megfelelő módon fogják-e a LEMP Központi Bizottsága 8. plenáris ülése után országunkban bekövetkezőket?

Ma, tárgyalásaink befejezése után örömmel állhatunk, hogy a szovjet küldöttségnek a lengyel küldöttség által felvetett problémák tekintetében elfoglalt álláspontja nem igazolta agályainkat.

Tárgyalásaink és találkozásaink lefolyása és a nyilatkozatunkba foglalt eredmény kifejezi azt az alapvető fordulatot, amely Lengyelország és a Szovjetunió, illetve a Lengyel Egyesült Munkáspárt és a Szovjetunió Kommunista Pártja kapcsolataiban gyakorlatilag végbement.

Államaink és pártjaink testvéri kapcsolataira az előző időszakban árnyékok vetettek egyes torzítások és hibák, amelyek abból fakadtak, amit röviden személyi kultusznak nevezzük.

Ezeket a torzításokat és hibákat már a Szovjetunió Kommunista Pártjának XX. kongresszusa elismerte és elítélte, majd a szocialista pártok és államok közti kapcsolatokra vonatkozó október 30-i szovjet kormány-nyilatkozat tovább fejlesztette a XX. kongresszus álláspontját.

Engedjék meg, hogy ma nyomtatékosan hangsúlyozzam: a szovjet félle folytatott tárgyalásaink és megbeszélések eredményei mindenben megerősítik azt a tényt, hogy a szovjet kormány október 30-i nyilatkozata nem üres beszéd, hanem a nyilatkozatnak a teljes jogegyenlőség szocialista elvein alapuló eleven tartalma van, amely most gyakorlatilag is kifejezésre jutott Lengyelország és a Szovjetunió, illetve a Lengyel Egyesült Munkáspárt és a Szovjetunió Kommunista Pártja között létrejött kapcsolatokban.

Még egy olyan tényt kívánok hangsúlyozni, amely megerősíti azt, hogy a Szovjetunió Kommunista Pártjának vezetésége nemcsak szavakban ítéli meg bíráló szellemben a múlt negatív jelenségeit. Tárgyalásaink egyik legfontosabb tényezője az, hogy a Szovjetunió teljes egészében kielégíti igényeinket, amelyek kereskedelmi-pénzügyi csereforgalmunkból kifolyólag Lengyelországot a két ország közötti teljes jogegyenlőségből fakadó előnyei alapján megilletik.

A lengyel nép és mindenek előtt a lengyel munkásosztály érdeme szerint fogja méltányolni ezt a tényt, amely a Szovjetunió valóban testvéri és szocialista magatartását tanúsítja a súlyos gazdasági helyzetbe jutott népi Lengyelországra iránt.

A lengyel küldöttség által felvetett többi probléma sikeres megoldása egyúttal hozzá fog járulni ahhoz, hogy fokozza a lengyel nép szíves baráti érzelmeit a Szovjetunió népei iránt és hozzájáruljon az országainak egybefűző szövetség megszilárdulásához.

Különbösen megköveteli ezt a jelenlegi nemzetközi helyzet, amelynek megítélését közös nyilatkozatunk is tartalmazza.

Emelem poharam a lengyel népnek és a Szovjetunió testvéri népeinek baráti és gyümölcsöző együttműködésére;

Éljen a lengyel-szovjet barátság!
Éljen a béke és az egész világ népeinek barátságai!

Joszip Broz Tito elvtárs beszéde a Jugoszlávai Kommunista Szövetségének Isztria tartományi aktivistái előtt

BELGRÁD. (Agerpres.)

Joszip Broz Tito elvtárs, a Jugoszlávai Kommunista Szövetségének főtitkára, kifejtette Jugoszlávia álláspontját a magyarországi események és az egyiptomi angol-francia-izraeli agresszió kérdésében.

A Jugoszlávai Kommunista Szövetségének Isztria tartományi aktivistáihoz november 11-én Pólaban elhangzott beszédében Tito elvtárs hangsúlyozta, hogy a mai nemzetközi helyzet meglehetősen bonyolult és nem mondhatjuk, hogy nem forog fenn nagyobb konfliktusok veszélye is. A világ békeszerető erői, amelyekhez Jugoszlávia is tartozik, bebizonyították az Egyesült Nemzetek keretében, hogy határozott, fáradhatatlan erőfeszítéseikkel csökkenthetik egy nemzetközi konfliktus károsítását és el is érték, hogy ma olyan helyzet állt elő, amelyben az emberiség mégis remélheti, hogy sikerül fenntartani a békét.

Joszip Broz Tito a továbbiakban a jugoszláv-szovjet kapcsolatokkal foglalkozott. Kidomborította a kapcsolatok fejlődését és hangsúlyozta, hogy Jugoszlávia rendkívül kedvező feltételek alapján több megállapodást kötött a Szovjetunióval. A Belgrádban és Moszkvában kiadott két szovjet-jugoszláv nyilatkozattal kapcsolatban Tito annak a véleménynek adott kifejezést, hogy ezek nemcsak a jugoszláv-szovjet kapcsolatokat szempontjából, hanem az összes szocialista államok közti kapcsolatok szempontjából fontosak.

Ezután Tito taglalta egyes nyugati államok magatartását, nevezetesen azt, hogy a szocialista országok „felszabadítására” irányuló propagandájukkal beavatkoznak ezeknek az országoknak a belügyeibe és megemlítette, hogy ez a beavatkozás ma meglehetősen nagy arányokat kezd ölteni. Hangsúlyozta azonban, hogy a külső beavatkozás veszélyének nem kell arra vezetnie, hogy lelkisimuljunk a szocialista államok belső forradalmi erőit és készségeiket, hogy megakadályozzák a reakciós erők győzelmét.

Tito visszatért az azt az egyes kommunista és munkáspártokban megnyilvánuló véleményre, amely szerint Jugoszláviát terhel a felelősség a lengyelországi és magyarországi eseményekért. Ezek a vélemények — mondotta Tito — az illető pártokban levő „sztalinista” elemekről származnak.

Tito elvtárs véleményét mondott a lengyelországi események kibontakozásáról is. Itt — mondotta — minden kiderülődési és káderpusztítási módszer ellenére, fennmaradt egy mag, Gomułka elvtárral az élén, amelyben megvolt a képesség arra, hogy a kezébe vegye a dolgok vezetését és bátran ráleljen az ország demokratizálásának, teljes függetlenségének és a Szovjetunióval való baráti viszonyának az útjára. Így nem üthetők fel fejüket a reakciós erők, amelyek mind abban reménykedtek, hogy konfliktus keletkezik a kommunista között. Lengyelországban a helyzet nagymértékben megszilárdult és kielégítő módon fejlődik.

A magyarországi eseményekkel kapcsolatban Tito kijelentette, már korábban is az volt a véleménye, hogy a Rákosi rezsimnek és Rákosi magának nem volt meg a kellő felkészültsége ahhoz, hogy a magyar államot vezesse és hogy megvalósítsa az ország belső egységét, — ellenkezőleg, súlyos nehézségeket okozhatnak az országban. Gerő semmilyen sem különösebb Rákositól és ugyanazt a politikát folytatta.

Tito hangsúlyozta, hogy a Jugoszláv vezetők hajlandóknak mutatkoznak arra, hogy tárgyaljanak Gerővel és a Magyar Dolgozók Pártjának küldöttségével, mert az volt a szándékuk, hogy ily viszonyt létesítsenek a Magyar Dolgozók Pártjával, azt remélve, hogy ily módon kedvezően befolyásolhatják az ország belső fejlődését. A dolgok azonban már túlságosan el voltak fajulva Magyarországon. A magyar nép határozottan szembeleyezkedett a régi vezetőségből még hatalom maradt elemekkel és eltávolításukat követelte.

Tito úgy vélekedett, hogy ez eseményeknek ebben a szakaszában nem kellett volna a szovjet hadsereg segítségéhez folyamodni. A kiért felkelésbe azután reakciós elemek is beavatkoztak és megnyerték a felkelést. Valon nincs elég horthysta Magyarországon? — tette fel a kérdést Joszip Broz Tito. — Mindannyian tudjuk, hogy Horthy nagy fasiszta erőkkkel rendelkezett Magyarországon. Ott voltak a nyilaskeresztesek, a különböző reakciós elemek, Nagy Ferenc pártívei és mások, egyaránt sok olyan ember, aki nemcsak Rákosi ellen van, hanem általában a szocializmus ellen. Ezek a reakciós erők korábban nem merték felvenni a fejüket, habár a külföld minduntalan felkérésre szólította és támogatásban részesítette őket. Nem volt erejük és mersük a felkeléshez mindaddig, amíg azt hitték, hogy a párt erővége és összeforrott. Mihelyt azonban azt lát-

ták, hogy a párt részre szakadt és a párttagok nagyrésze Rákosi-klikk-jé és a mult maradványai ellen foglalt állást, ezek az elemek nyomban beavatkoztak a dolgok menetébe.

Ha a Nagy-kormány erősebb lett volna, ha nem habozott volna, nem ingadozott volna hol az egyik oldalra, hol a másikra, ha határozottan felépített volna az anarchia ellen, az ellen, hogy a reakciós elemek gyilkolni kezdik a kommunistaikat, ha eltökélten ellenszegült volna a reakciónak, stb., lehetséges, hogy a dolgok helyesebb mederbe terelődtek volna és talán nem lett volna szükség a szovjet hadsereg beavatkozására. Mit tett azonban Nagy? Fegyverbe szállította a népet a szovjet hadsereg ellen és a nyugati országokhoz fordult, beavatkozásukat kérve.

A Nyugat óriási mértékben kihasználta ezt az intervenciót. Kihasználta az imperialisták, akik alig várták, hogy megtámadhassák Egyiptomot. A magyar tragédiának éppen ebben a szakaszában támadtak meg, abban a reményben, hogy a Szovjetunió túlságosan el lesz foglalva és nem léphet majd fel az agresszió ellen.

Mondhatom, elvtársak, hogy ismerem az új kormányban levő embereket — folytatta Tito elvtárs, — és hogy véleményem szerint Magyarország leghevesesebb emberei közül valók. Kádárnak a programja is ezt bizonyítja.

Mielőtt rátérnék a szovjet csapatok második közbelépésére, meg kell mondanom, hogy a magyarországi események olyan méreteket öltöttek, hogy világosan látni lehetett: szörnyűségek mézárására fog sor kerülni, borzalmas polgárháborúra, amely teljesen maga alá temetheti a szocializmust és amelynek következtében kitörhet a harmadik világháború, minthogy a szovjet kormány nem tűrhette volna el a Nyugat beavatkozását, nem tűrhette volna el azt, hogy a horthysták és a régi reakció újra hatalomra jussanak.

Ezek a reakciós elemek aztán nagyon hamar kimutatták a foguk ferehét. Megtiltották az elvtárs szó használatát, elrendelték a vörös csillag eltávolítását. A kommunista már nem merték megmondani, hogy kommunista, mert a kommunistaikat felakasztották. Ha csak egy ilyen eset fordult volna elő és ha csak valamilyen rossz hírrel rendelkező embert akasztott volna fel, még azt lehetne mondani, hogy ez egyesek spontán felháborodásának következménye volt. De az, ami történt, általános mézárás volt a fasiszták és reakciósok által bevett hordák művel.

Nagy Imre kormánya semmit sem tett, hogy ezt megakadályozza. Folyton siránkozott a rádióban és segítségért esedezett. Ahelyett, hogy harcolt volna ellenük és valamilyen formában megmutatta volna, hogy véget akar vetni a kommunistaikat és a haladó emberek lemészárlásának, nyilatkozatot tett közzé és ebben felmondta a varsói szerződést, proklamálta az ország függetlenségét, s, b, mintha ez lett volna akkor a legfontosabb dolog.

Sokan azt kérdik, miért következett be a második szovjet közbelépés — folytatta Tito. Mi ellene vagyunk a beavatkozásnak és idegen fegyveres erők felhasználásának. De magától értetődik, hogy ha ez megemlé a szocializmust Magyarországon, akkor elmondhatjuk majd, hogy bár ellenezzük a beavatkozást, a szovjet közbelépés szükséges volt.

A magyarországi események némileg felvilágosítottak egyes jugoszláv elemeket is. Nem sokan vannak ezek, de összelocsognak hetehavát. Azok közül valók, akik szeretnék a zavarosban halászni. Soha nem mondtam, hogy mi felszámoltuk és átneveltük az összes usztaikat, csetnikeket és a Valikan minden élő hivat. Mindig mondtam, hogy csak a nép egysége akadályozhatja meg azt, hogy próbálkozzanak bocsátkozzanak és tegyenek is valamit országunk ellen. A nép és a párt egysége ma nagyobb szükség van, mint valaha, de nem azért, mintha attól tartanánk, hogy országunkban történhetne valami.

Jugoszláviában bizonyos elemek most így gondolkodnak: „Magyarországon most nagy dolgok mennek végbe, jönnek a horthysták, jönnek a Vatikán emberei és mások; itt van végre a mi számunkra is az alkalom.” Véleményük szerint Jugoszláviát majd ismét ketté osztják és bekerítik, s ilyképpen majd könnyebben működtethetnek. Vannak még ilyen elemek, de ezek szörnyen tévednek. Nekünk nincs 800.000 párttagunk, mint ahogyan Gerő mondtotta az 6 pártjuktól — s ezért nem kételkedtem a fogságom szavait, nekünk csak 600.000 s egyenlő párttagunk van, de ezek forradalomban és harcban megedzők kérdékre, akik nem a kapaszkodó emberek törekvéseivel és más effajta törekvésekkel jöttek pártunkba, hanem akik valóban hordozzák országépítő munkánk súlyát. Ezek a kérdések kellő időben meg tudnának akadályozni mindenkit, aki cselekedéseket kísérel meg országunkban. Olyan ország vagyunk, amelyben egy több mint 600.000 tagot számláló kommunista szövetség létezik, továbbá a dolgozó nép 7 millió taglétszáma szocialista szövetsége. E 7 millió ember öntudatosan építi a szocializmust, megvan a maguk programja és tudják, mit akarnak.

Visszatérve a magyarországi fejleményekre, Tito elvtárs ismét hangsúlyozta, hogy mérlegelve a szocializmus vagy az ellenforradalom kitalásait Magyarországon, támogatni és segíteni kell Kádár jelenlegi kormányát.

Lengyelországban a helyzet stabilizálódott ugyan, de még nem mondható teljesen biztosnak. Ott is ugyanazok az elemek működnek, amelyek ellenzik Lengyelországot és a Szovjetunió jó viszonyát. A reakciós felfogású lengyel elemek gyűlölik az oroszokat és a Szovjetuniót. Különbséget kell tenni a lengyel nép és a reakció között. A reakció gyűlöli a Szovjetuniót is, a szocializmust is. Figyelembe kell venni, hogy Lengyelország munkásosztályának és kommunistaiknak széles látókörük van és tudják, milyen támogatásra számíthatnak a Szovjetunió részéről. A lengyelek a Szovjetunió támogatása nélkül például nehezen védhetnék meg az Oder-Neisse határt, amelyet a németek soha nem ismertek el és amelyet vissza szeretnének kapni. Egszóval itt különös támogatásra és segítségre van szükség.

Tito elvtárs végül Izrael—Anglia—Franciaország egyiptomi agressziójáról beszélt és annak a renyének adott kifejezést, hogy ez a konfliktus az Egyesült Nemzetek segítségével megoldódik. Mint mondtotta, itt tipikus agresszióról van szó, amely semmiben sem különbözik a gyarmati hatalmak többi hagyományos agressziójától. Azok, akiket ezért az agresszióért a fele-

lősség terhel, valószínűleg sajnálják, hogy nem sikerült Nasszert megdönteniük. Várakozásaik, amely szerint a világon kialakult pszichózis nekik lesz segítségükre, nem teljesültek. Egyiptom, noha súlyos veszteségeket szenvedett, nem omlott össze, hadserege bátran harcolt és az intervencionistáknak nem sikerült elfoglalniuk a csatona erősz övezetét. Az egyiptomi nép azt döntötte meg Nasszert, mint ahogyan azt Eden remélte. Nagy-Britanniában a laburisták erőiesen tiltakoztak az agresszió és a kormány politikája ellen. Az Egyesült Nemzetek Szervezetében a tagok túlnyomó többsége elítélte ezt az agressziós cselekedetet és most nemzetközi fegyveres erőket kényszerítettek, amelyek hamarosan a csatona övezetébe érkeznek. Izraelről ismét bebizonyosodott, hogy az egyik nagy hatalom eszköze és mint ilyen, veszélyezteti a békét. Az egész világban a letragikusabb, hogy a francia szocialisták szégyenletesen viselkedtek és ismét megmutatták, hogy a leghűségesebb kiszolgálói azoknak a köröknek, akik minden áron fenn akarják tartani a gyarmati rendszer régi, hagományos formáit. Ezt a szégyent soha nem tudják lemosni magukról. Az Egvimton elleni agresszióval nemcsak az algériai kérdést akarták megoldani, hanem hasznát akarták huzni az agresszióból Közép-Kelet más országaiban is. Azt hitték, hogy ez a konfliktus ácsap majd más arab országokra is, hogy megerősíti majd gyarmati rendszerük pozíciót. Az angolok azt hitték, hogy a Suez-csatona elfoglalása után megszállardul a helyzetük Keleten és hogy Egyiptom elpusztítása után biztosítani fogják közép-keleti érdekeiket. Tragikus tény, hogy a francia nemzetgyűlés többsége támogatta ezt az agressziót. Csak a kommunistaik el-leneztek és a szocialistáknak egy kis része. Ez rendkívül tragikus dolog.

Mint a fentebb bebizonyították — mutatótt rá Tito elvtárs — az ugynevezett nyugati demokrácia — a francia és az angol demokrácia — hívei csak szavakkal vannak a béke, az igazság és a demokrácia mellett, valójában azonban — ha erre alkalom kínálkozik — a reakciós elemeket támogatják, azokat, akik kiválthatják a reakciót és különféle agresszív cselekedeteket.

Tito megerősítette, hogy Jugoszlávia segítséget akart adni Franciaországnak az algériai kérdés megoldásához. Kijelentette, hogy Nasszerral folytatott megbeszélés alkalmával közölte az egyiptomi elnökkel azt a véleményét, hogy a franciák nem fogják elhagyni Algériát és hogy helyesebb volna megoldást találni egy Franciaország és Algéria közti unió keretében. Tito hozzáfűzte, hogy párizsi látogatása során megmondta azt a francia vezetőknél is. Kifejtette, hogy helyesebb volna, ha Franciaország, ahelyett, hogy naponként egy milliárd frankot költena Algériában levő csapatainak fenntartására, ezt a pénzt az algériai nép életszínvonalának emelésére fordítaná, hiszen ez a nép nem ellenene a Franciaországal való uniót. Egyes francia vezetők belátták ezt, mások viszont kijelentették, hogy itt Franciaország tekintélye fog kockán.

Befejezésül Tito elvtárs hangsúlyozta, hogy Jugoszláviának ma inkább, mint valaha, a béke védelmére kell összpontosítania erőit, továbbra is pozitív munkát kell végeznie az ENSZ-ben és folytatnia kell eddigi politikáját.

A PRAVDA KOMMENTÁRJA

MOSZKVA. (Agerpres.)

A Pravda november 19-i számában TASZSZ-tudósítást közöl Belgrádból, Joszip Broz-Tito elvtárs beszédével kapcsolatban, amelyet néhány nappal ezelőtt mondott az Isztria pártaktivistái előtt.

A tudósítás beszámoló Tito elvtársnak a magyarországi helyzettel és az Egyiptom elleni angol-francia-izraeli agresszióval kapcsolatban tett kijelentéseiről, majd a következőket írja:

„Mint Tito megállapította, a magyarországi események olyan méreteket öltöttek, hogy világossá vált, hogy ott borzalmas mézárás, borzalmas polgárháború van kitörő félben, amely véget vehetett volna Magyarországon a szocializmusnak és a dolgok egy harmadik világháborúba torkollhattak volna, mert a szovjet kormány nem engedte volna meg azt, hogy a Nyugat beavatkozzon és a horthysták és a régi reakció uralomra jusson. Noha mi ellene vagyunk a beavatkozásnak — mondotta Tito, — a szovjet beavatkozás szükséges volt. Ha azonban már korábban megtehték volna minden szükségeset, akkor a dolgok nem jutottak volna el odaig, hogy katonai be-

avatkozásra kerüljön sor. Megjegyzendő, hogy bizonyos ellentmondás van abban, ahogyan Tito megítéli a szovjet csapatok által a forradalmi munkás-paraszt kormányt nyújtott segítséget, az ellenforradalom mesterkedései elleni erőies harcban.”

A továbbiakban a következőkre mutatótt rá a cikk:

„Figyelemre méltó tény, hogy Tito elvtárs beszéde számos olyan tételt tartalmaz, amelyek egyáltalában nincsenek összhangban mindazzal, amit a Jugoszlávai Kommunista Szövetségének vezetősége az utóbbi időben több ízben kijelentett, a nemzetközi helyzet, a szocialista országok és a kommunista pártok közti viszony jó kérdéseiről. A beszéd egyes olyan kijelentéseket is tartalmaz, amelyek mind formájuknak, mind pedig tartalmuknak fogva ellentétben állnak a proletár internacionalizmus és a dolgozók nemzetközi szolidaritásának elveivel.

Beszédében Tito heves vitába szállt azokkal, akiknek a véleménye szerint Jugoszláviának befolyása volt a lengyelországi és magyarországi események előkészítésére. Tito nyomtatékosan hangsúlyozta, hogy

Jugoszláviának — mint mondotta, — „pozitív és hasznos” a befolyása az ország határain túl. Sőt, Tito még azt is mondtotta, hogy a jövő ettől függ, vajon „a kommunista pártokban győze majd a Jugoszlávia által kezdeményezett új orientáció”. Titonak ilyen értelmű kijelentéseiben lehetetlen észre nem venni azt, hogy kapcsolatokban állnak azokkal a jugoszláv sajtóban mostanában megjelent cikkekkel, amelyek mind gyakrabban vonul végig az az eszme, amely szerint „Jugoszlávia útja a szocializmus felé” volna az egyetlen helyes, sőt; az egyetlen lehetséges út csaknem minden ország szocialista fejlődése számára. Mondani is felesleges, hogy az ilyen álláspont merőben ellentmond annak a marx-lenini tételnek, amely szerint minden ország: nek — fejlődése, történelmi sajátosságai alapján, — megtehetnek a szocializmusba való átmenet illető sajátos módszereit, formái és útjai és amely tételnek Tito is híve — mint ahogyan ezt több ízben is kijelentette.

(Folytatás a 4-ik oldalán)

**Erélyes tiltakozás
az imperialista koholmányok
ellen**

Nyilatkozatának végén Sabri rámutatott arra, hogy „Izrael az egyiptomi területre való behatolásának igazolására Egyiptomot bádolta meg a támadás előkészítésével.” De az izraeli hadak támadásának időpontjában az egyiptomi hadsereg legnagyobb része nem a Szuézi csatorna keleti, hanem nyugati részében foglalt állást.

osztorna megtisztítási lehetőséget.”
 „A csapatoknak el kell távoznok és el is fognak távozni.” „Ugyanaz vonatkozik Gaza-ra is” – jelentette ki a külügyminiszter. Ami az ENSZ fegyveres erőit illeti, Fawzi kijelentette, hogy „jelenlétük Egyiptomban bizonyos határidőhöz van kötve.” „Azért vannak ott, hogy bizonyos feladatot teljesítsenek és egy percet sem maradjanak tovább, mint erre feladat teljesítése megkövetel.”

amely azt az őhaját fejezi ki, hogy
békéltatási átszótat folytatson az arab
államokkal, csupán úrs szobeszed,
amíg nem teszik szabaddá az el-
foglalt területeket. Mindenkinék, aki
valóban őhajája a békét, teljes erély-
vel és határozottsággal harcolnia
kell az izraeli csapatoknak Gaza és
vidékéről való visszavonásáért...
Mindenki előtt világosnak kell állnia
annak, hogy az ENSZ közgyűlése
határozata végrehajtásának bármé-
lyes elhalasztása a leg súlyosabb kö-
vetkezmenyekkel jár országunkra,
népünkre és a béke ügyére.

Tito beszédében észrevehetően meggyíllant a más kommunista pártok ügyeibe való beavatkozás irányzata. Fontos helyet foglal el a beszédben Tito vitája, azokkal, akiket ő „szétlínistáknak” nevez. A kommunista pártoknak „szétlínisták” és „nem szétlínisták” pártokra való felosztása objektív módon csak árt. hat a kommunista mozgalomnak, mert az élet – soha inkább mint most, – összeforrottságot követel a

MUZEUM

A porcellánkiállítás, valamint a
művészeti osztály, az 1848/49-es
forradalmi muzeum, s a régészeti
osztály

**megtekinthető vasárnap,
kedden és pénteken 10-13
és 16-19 óra között**

az aradi Kulturpalotában lévő
Tartományi Muzeumban.

Csilltörtőköm, november 22-én
delután fél 5 órai kezdettel a
kulturpalotai könyvtárban

Dr. Feszti György
marosvásárhelyi egyetemi tanár
előadást tart

Az orvosfudomány

Az országos labdarúgó szövetség foglalkozott a Temesvári Progressul—Craiova Locomotiva ügygel és úgy határozott, hogy a temesvári csapatot elfelváltja a labdarúgó bajnokság C) csoportjából. A pályán a temesvári 2:0 arányban győztek a craiovai együttes ellen, de ezt a mérkőzést 3:0 arányban a craiovak javára igazolták. A még lejátézatlan Aradi Energia Constructorul—Progressul mérkőzést játék nélkül 3:0 arányban az aradiak javára igazolták. A határozat szerint ezenkívül több temesvári és craiovai játékos játékjogát felfüggesztették, ugyanis tén a bírótestületből való törlésre javasolták Rosenblum temesvári játékvezetőt.

Ma, csütörtökön nyílik meg hivatalosan Melbourneben a XVI. nyári olimpia, amelyen több ország lemondása folytán, összesen 68 ország 4900 sportolóval vesz részt.

A megnyitó napján megkezdődnek a küzdelmek a kosárlabda tornában. Az első napon a Szovjetunó–Kánada és Délkorea–Csankajekista Kína mérkőzésekre kerül sor.

A Promosport 46. számú november 18-i versenyén 7,1 darab 12 találós szelvényvel 15,478 lejt, 304,3 darab 11 találós szelvényvel 433 lejt és 3095,7 darab 10 találós szelvényvel 63 lejt nertek.